

Sateen... jälkeen

SAIMA HARMAJA

SAGA
EGMONT

Sateen...
SAIMA HARMAJA *jälkeen*

Saima Harmaja

Sateen jälkeen
Runoja

Saga

Sateen jälkeen

Copyright © 1935, 2019 Saima Harmaja and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788726071849

1. e-book edition, 2019

Format: EPUB 2.0

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

SAGA Egmont www.saga-books.com – a part of Egmont,
www.egmont.com

I.

RIEMU

Taas loistavina pilvet kulkuaan
käy yli ruskean ja kirkkaan maan,
ja mullan hohde sinipunainen
jää sydämeeni, mua sokaisten.
Mut silmin suljetuin ja kyyneltyvin
vain kuumempana läpi luomien
nään kevään mahdin ylimaallisen.
Saa tuskan värin aina riemu syvin.

LUMOUS

Oi kuulautta näiden kevätöiden,
kun kaikki taivaan valo ikävöiden
maan päällä viipyy, hennomatta pois,
kun heleimmillään hymyy kevään multa,
kun puistot hohtavat ja arkaa tulta
säteilee ikkunat kuin lumotut ne ois.

Ui punertuen pilvet meren yli,
se syvään hengittää, niin kuultavana syli,
se, kirkas, taivaan armautta juo.

Hymyssä auerten en nähdä saata,
mi vettä, valoa, mi taivasta tai maata.

Jää pilvi rantaan, säde mullan luo,
ja siipi kantaa aavain ääriin asti.

Niin säde lienen, tuuli, lintunen –

Mut kesken kirkkauden taivaisen
maan kevään tuomet kukkii huumaavasti.

Ma mitä lienen? Miksi tänne jäinkään?

Min lumouksen silmissäsi näinkään?

Mua mikä sitoo? Valo aaltoon vaipuu,
yö kevään, nuoruus, rakkaus ja kaipuu –

Mik' on tää murhe, joka ahdistaa?

Niin kaunis olet, taivas, kaunis, maa –

SIREENIT

Oi katso, sireenit on puhjenneet!
Nyt hymyy joka pensas lumottuna,
ne verhoo herkkä, armas sinipuna,
ja kimaltelee kasteen kyyneleet.

Oi runsautta kukkaisterttujen!
Kuin läpitunkemina onnen täyden
ne hengittävät hennon tuulen käyden,
valossa tummuun ja himmeten.

Pois käännä kasvosi, sa uupuva
tään valon, lämmön, tuoksun kyllyydestä!
Ei ihmissydämesi ahdas kestä
näin tajuamatonta autuutta.